

Foto: Kristoffer Lignell

KÄRA FÖRSAMLINGSMEDLEMMAR OCH VÄNNER!

VI BEFINNERS OSS FORTFARANDE I KARNEVALSTID, och i år är denna period ovanligt lång. Samtidigt är vi på väg mot påskens glädje – en glädje som föregås av fastetiden, som i år inleds med askonsdagen den 5 mars. Fastan är en viktig tid för oss att stanna upp i vår uppskrivade tillvaro, en tid då vi kan avstå, förenkla och skala av. Det är en tid för allmosor och barmhärtighetsverk, en möjlighet att ställa in skärpan och förbereda oss inför påskan.

Genom bön, fasta och allmosor förbereder vi oss för firandet av Herrens påsk. Vi anstränger oss för att lyssna till vad Gud vill säga oss och söker hans ansikte i varje människa vi möter. Den »gamla människan« – med sitt ego, sina djupt rotade beteenden och förutfattade meningar – får ge vika för den nya människan, mer lik Kristus.

Men fastan handlar inte om att vi ska kidnappa en tid av självförbättring åt oss själva – att fasta för att gå ner i vikt och uppnå ett kroppsideal eller att avstå från inköp bara för att sedan spendera mer på oss själva. Fastan är något mycket större. Det är en tid som bjuder in oss till att gå djupare, att närma oss Kristi lidande och följa honom på hans korsväg.

Dessa fyrtio dagar är en förberedelse, en tid då vi får befrias från det som binder oss och hindrar oss från att leva i sann förening med Jesus Kristus. Om vi troget uthärdar i fastetidens prövningar och frigör oss från vår bundenhet vid det materiella liksom från vår strävan efter nöjen och bekvämlighet, kan vi i stället få del av Jesu korsväg. Genom att tjäna de behövande och nödlidande växer vi in i en dju-

pare gemenskap med honom som kom för att tjäna och inte för att bli betjänad.

Vi inbjuds att alltid leva i en allt djupare kärleksrelation med Jesus. Genom att dela hans mödor och lidanden formas vi till att leva i en ständig gemenskap med honom. Ju mer vi blir rotade i denna gemenskap, desto mer kan vi sedan öppna oss för uppståndelsens seger på påskdagen.

Tillsammans som församling får vi nu gå in i denna tid av förberedelse och bön, stärkta av att vi är många som medvetet söker Guds röst i våra liv och i vår tid. Låt oss be för dessa fyrtio dagar. Att vi ska få växa i kärlek – till Gud, till hans kyrka, till vår församling och till varandra.

FRÅN REDAKTIONEN

De senaste åren har S:t Thomas församlingsblad utkommit fyra gånger om året. Så har det inte alltid varit och bladets framtid är inte självklar. Detta beror i första hand på församlingens ekonomi och mer nödvändiga prioriteringar. I dagsläget skickas bladet hem till alla församlingens registrerade medlemmar, och med ständigt stigande portokostnader är detta en betydande utgiftspost i församlingens budget. Som alternativ kunde man publicera bladet två gånger om året, halvera sidantalet eller enbart tillhandahålla det digitalt med möjlighet att få ett fysiskt exemplar via pastorsexpeditionen. Det finns en poäng i att alla medlemmar som erlägger kyrkoavgift genom bladet får information, lästips och uppmärksammas på arrangemang. Frågan är om vi är beredda att betala litet extra eller prenumerera på bladet, för att täcka en del av kostnaden? Och hur mycket är vi beredda att betala? Om alla församlingens medlemmar betalade 40 kronor/år skulle ekonomin gå runt. Vad vill församlingen? Vad anser du själv? Är du beredd att betala litet mer till församlingen för att få församlingsbladet hemskickat?

Redaktion:

*F. Grzegorz Janski (ansvarig utgivare),
Anna Minara Ciardi (redaktionssekreterare),
Gösta Hallonsten, Beata Kierzek & Alexander Persson.*

32 SÖNDAGEN »UNDER ÅRET«

10 NOVEMBER 2024 – Mark 12:38–44

EVANGELIET I DAG INNEHÅLLER TVÅ OVÄNTADE VÄNDNINGAR. De är inte helt enkla att förstå sig på, eftersom båda två är av ett snarast negativt slag. Men innan vi når slutet av den här predikan tror jag att vi kommer att ha fått en viss rätsida på det hela.

Jesus och hans lärjungar befinner sig i dag i templet i Jerusalem. Jesus undervisar där och allt folket lyssnar gärna på honom, enligt evangelisten Markus. Alldeles före dagens text i hans evangelium har evangelisten berättat att Jesus haft ett samtal med en av de skriftlärda. Ni kommer säkert ihåg den berättelsen som handlar om att denne skriftlärd märker hur väl Jesus svarar på folkets frågor. Därför kommer han fram och frågar Jesus vilket som är det viktigaste budet av alla. Ett samtal utspinner sig dem emellan. Och de båda är snart helt överens om att det viktigaste budet är att älska Gud över allt annat och sin nästa som sig själv. Innan han går säger Jesus till den skriftlärd: *Du har inte långt till Guds rike.*

Därför är det en oväntad vändning att Jesus strax därefter, i den text som är vårt evangelium i dag, ger folket en skarp varning för de skriftlärda. Se upp med de skriftlärda, säger han. Och när han säger det gör han inget undantag. Inte ens för den skriftlärd som han just blivit överens med om det viktigaste budet och till vilken han sagt han inte har långt till Guds rike. Se upp med de skriftlärda. Det är ett klart fördömande av hela gruppen skriftlärda. Frågan är då: varför kommer den här vändningen i dag.

Ett första skäl till Jesu fördömande finns i det faktum att ju längre Jesus undervisar och botar sjuka, desto hårdare blir motsättningen mellan honom och de skriftlärda. Det är den motsättningen som snart kommer att leda till att han överlämnas till sitt lidande och till sin död. Och eftersom den tiden nu närmar sig tar sig motsättningen allt tydligare uttryck.

Ett andra skäl – och det viktigaste för att vi ska förstå dagens text – finns i den roll som de skriftlärda spelade i dåtidens judendom. De skriftlärda var nämligen lärare. De undervisade judarna om hur de skulle leva sina liv för att behaga Gud. Därför hade Jesus och de skriftlärda redan många gånger diskuterat olika aspekter av vad Lagen egentligen säger om det ena och det andra. Några gånger hade de varit eniga. Många gånger inte. Men aldrig har Jesus varit lika hård mot dem som denna dag i templet.

Det som Jesus i dag varnar för är dessa lärare som säger en sak, men själva gör något annat. Eller som kanske gör det som de själva påbjuder, men som ser till att alla märker det och hedrar dem för det. Dessutom varnar Jesus för de skriftlärda, eftersom de lägger samma förordningar på alla utan undantag. De begär samma sak av dem som har pengar som av dem som knappt har några alls – vilket får konsekvenser, som vi strax ska se. Och framför allt varnar han för de lärare som inte värnar

de svaga. Då ekar profeternas varningar i Jesu ord, som de hos Jesaja: *Ve dem som stiftar orättfärdiga lagar och skriver förtryckande stadgar. De förvägrar de svaga rättvisa, berövar de fattiga i mitt folk deras rätt. Änkor blir deras offer, faderlösa plundrar de (Jes 10:1–2).*

Det är detta som Jesus varnar folket för i dag. Och det är därför som Markus fortsätter sitt evangelium med att berätta att Jesus sätter sig mitt framför tempelkistan. Han ser hur folk lägger pengar i den. De rika ger mycket och det är bra, för de har mycket och de delar med sig. Och så kommer en fattig änka och lägger i några ören, vilket är allt hon äger.

Av Jesajas ord som vi hörde nyss förstår vi att just det är något som inte är som det ska. Ofta predikas det om »den glada givaren« i samband med berättelsen om denna änka och hennes skärv. Men var i texten står det att hon ger skärven med ett glatt hjärta?

Nej, det som Jesus säger, sedan han sett den fattiga änkan lägga ner sina sista slantar i kistan, är en fortsättning på kritiken av de skriftlärda. Och det är den andra oväntade vändningen i evangeliet i dag. För vad Jesus egentligen säger är hon har lagt i för mycket: Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra. De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på.

De orden är beklagande. De är inte uppskattande ord. För vad ska änkan sedan leva av den dagen? Nej, hon är ett offer för lärarna – de skriftlärda – som inte värnar om de fattiga, änkorna och de faderlösa. De kräver mycket av alla jämnt över och resultatet av det är att den här dagen får änkan gå utan mat.

Vad Jesus i det här evangeliet säger till oss är inget om att vara glada givare. För inget i texten talar om hur änkan kände sig. Bara att hon gav bort allt hon hade. Vad Jesus säger till oss i dag är i stället hur mycket vi ska ge bort av det som är vårt. Han säger att de rika som ger bort av sitt överflöd ger för litet. Och att den fattige som ger bort allt ger för mycket.

Gud har skapat oss för att arbeta och för att kunna leva av vårt arbete. Då ska vi inte ge bort allt och fara illa. Men att bara ge bort en mindre del av det överflöd som vårt arbete ger oss, eller av våra investeringar, är å andra sidan inte nog. Inte så länge någon enda annan människa någonstans i världen inte har tillräckligt för att kunna överleva. Därför ska jag när jag planerar min ekonomi vika en summa som jag ska ge till dem som är fattiga. Och det ska inte bara vara av det som blir över sedan jag har fått allt jag vill ha. Utan det ska vara så mycket att jag verkligen delar med mig åt dem som inget har. Det och inget mindre förväntar sig Gud av oss.

p. Henrik Alberius OP

ANDRA SÖNDAGEN EFTER JUL

5 Januari 2025 – Joh 1:1–18

KÄRA BRÖDER OCH SYSTRAR!

En hälsning till er alla med önskan om en riktig god morgon, våra hjärtan ska vara fyllda av glädje, vi har lyckan att vara tillsammans och njuta av livet, utan större lidande. Många människor, oavsett ålder, har av olika anledningar inte lyckas leva fram till denna dag, men vi är här och njuter av den godhet som Gud visat gentemot oss. Att ha möjlighet att träffas och delta i den heliga mässan är en utmärkt anledning att betrakta oss själva som privilegierade och tacksamma mot Gud.

Det är viktigt att vara optimistisk och tacksam. Många gånger tyngst vi av pessimism och glömmer allt det goda som sker i våra liv. Detta ska inte styra våra liv. Låt oss alltid minnas ögonblicken av lycka tillsammans med familjen, vänskap, syskonskap.

Låt oss börja det här nya kalenderåret med att minnas att vi har nya möjligheter att njuta av livet varje dag, att lära oss, att mogna, att upptäcka vilken väg ska vi ta, framför allt vad ska vi göra med alla julreflektionerna.

Vi har nyligen firat Jesusbarnets födelse. Låt oss be honom att upplysa oss – vi behöver det så mycket, vi behöver det ljuset för att öppna våra ögon och kunna se våra misstag, låt oss be om uppriktighet och mod för att övervinna dem, låt oss se den ödmjuka krubban och där ser vi Guds son, det är han som kan återuppliva oss – direkt eller indirekt genom att använda de människor som finns omkring oss som sina verktyg.

Det finns platser i världen som är hårt drabbade av krig, varje dag förföljs fler och fler människor och institutioner. Låt oss tacka Gud för att vi inte lever under sådana förhållanden. Det finns områden där kyrkan har blivit förföljd under året som gått. Vi har nåden att inte lida av en svår och obegriplig miljö. Vi har så mycket att tacka Gud för. För våra familjer, vänner, kyrkans folk, medarbetare, för alla omkring oss och som fortsätter att vara en del av våra liv, låt oss tacka Herren.

Som kristna är vi bröder och systrar i Kristus. Brödraskap eller syskonskap måste betraktas som en stor gåva till en mänsklighet som alltmer splittas genom fiendskap. Endast mänskligt syskonskap vars rötter finns i Fadern Gud, som Kristus eviga ord visar oss, är vägen till fred.

Vi har firat högtiden för Guds radikala kärlek uttryckt i ödmjukhet. Det är högtiden som visar att denna världens härskare inte har vunnit, utan att den enda store vinnaren är Gud.

Det är också viktigt att erkänna våra misslyckanden, att vara ödmjuka och kunna säga: »Förlåt Herre, för att vi inte har följt ditt exempel i uppgiften att göra våra bröder och systrar lyckliga!«, »Förlåt, för att det finns hat, avund, förbittring, egocentrisk beteende, arrogans och utnyttjande i många hjärtan!«, »Förlåt för att vi har förvandlat våld till något normalt, till en fanatism som gör att många tror att det inte finns en annan lösning, bara våld, hämnd, att bara tro på det materiella, ägna oss åt förstörelse och för att inte samarbeta i ditt verk!«, »Förlåt för allt det negativa, var än det kommer ifrån, för dem som försöker upprätthålla orättvisor och för alla dem som lider av syndens konsekvenser.«

Om vi under året som har precis gått agerade olämpligt och vi kan erkänna det, betyder det att vi mognar, att vi växer.

Angående dagens evangelium: om vi förstår det i samma anda som Jo-

hannes, kommer vi att märka att det finns mycket ljus där, ett ljus som kan lysa upp oss under vår dagliga vandring, det är en dikt full av så mycket visdom.

Evangelisten går tillbaka till början och leder oss till nuet, han talar om Jesus, han som är Ordet, som fanns före allt, Ordet som var hos Gud, Ordet som var Gud och som blev kött. Evangeliet inleds med en högtidlig prolog, en av de mest kända passagera i Nya testamentet.

Det är en katekes som uttrycker kristendomens grundpremissor om Jesus Kristus. Evangelisten Johannes säger att Ordet blev kött och levde bland oss; det är inkarnationens mysterium som uppenbarar Guds härlighet och som har kommit för att frälsa mänskligheten. Här ser vi vem barnet, insvept i lindade kläder, är – barnet som änglarna tillkännagav och som herdarna fann hos sina föräldrar Josef och Maria.

Tron på inkarnationen är kännetecknet för en kristen, detta får oss att bekänna att Jesus är sann Gud och sann människa. Jesus är en människa som vi, utom i synd. Inkarnationens förklaring är Guds kärlek, Gud som är allsmäktig och blir en skör person som vi.

I evangeliet står att lagen kom genom Moses, men nåd och gudomlighet har vi fått genom Jesus Kristus. Låt oss välkomna Kristus i våra liv och vi kommer att få ta emot nåd och sanning.

Johannesevangeliet vittnar om att Jesus är Messias, som Skriften beskriver som Guds son, född av Fadern och som återvänder till Fadern.

Att hänvisas till Guds mysterium gör att förnuftet tystnar; vittnesbördet kan endast tas emot i tro. När det gäller Guds mysterium är det inte möjligt att använda ett namn som återger allt vad han representerar. Evangelisterna talar om Guds Son, men detta namn säger inte allt, vilket får dem att förlita sig på Gamla testamentet. I en dikt från Ordspråksboken används ordet visdom: *Med vishet lade Herren jordens grund, han spände upp himlen med insikt.* (Ords 3:19). En intressant bild som senare utvecklades i Vishetens bok.

Johannes kompletterar namnet »Guds Son« med ett grekiskt ord som kan betyda »ord«, »tal« och »tanke«. Det handlar om *logos* och som förstås som Guds »uttryck«. Gud bekräftar sig själv och säger allt som han bär inom sig. *Logos* är livets källa, livet har inte blivit dolt, det lyser och förblir; det är ljus. Men denna uppenbarelse av ljus motarbetas av mörkret, det är de som medvetet förkastar Kristi frälsningsverk.

Johannes säger inte att Guds Son blev människa, kanske fruktade han att det skulle missförstås i vilken utsträckning den evige Sonen antog vårt mänskliga och materiella tillstånd, men i det finns Guds fullhet, han som verkligen dog på korset och som apostlarna såg i hans härlighet, särskilt i hans lidande och uppståndelse.

Det finns ett drama i frälsningshistorien: Ordet kom till världen, men hans egna tog inte emot de. Att frälsningsordet förkastas är mänskligheten stora tragedi, men de som tog emot Ordet fick nåden att vara Guds barn.

I evangeliet klargör evangelisten att Johannes Döparen inte är detta ljus, han är snarare ett vittne för det, en fackla som lyser i sanningens tjänst: Jesus Kristus.

Vi frågar oss om vi kan röra vid Gud, om vi kan se, höra, känna igen honom. Några tänker att det är omöjligt, andra säger att det var möjligt när

Jesus vandrade i Jerusalem, som det berättas i evangelierna, men skulle vara möjligt att röra Gud idag?

Det finns andra frågor som vi måste ställa oss: har vi i verklighet tagit emot ljuset från Kristus? Är vi Guds barn? Gud rörd av kärlek blev kött. Låt honom upplysa oss, då förvandlas vi och blir medvetna om att vi är hans barn och kan vi vittna om den Gud som vi ser och hör i Kristus. Ljuset gör att vi lyser mer och mer, men det är inte en glans som vi genererar, den kommer från Gud.

Gud finns i vårt liv varje dag, han ger det mening och sanning. Allt detta händer när människohjärtat blir upplyst av Gud, det är då vi kan röra vid honom. Endast om vi tar emot Gud som ljuset – på samma sätt som vi kan ta emot och visa kärlek till våra medmänniskor, kärleken som Gud ger oss – endast då kan tänka att vi rör vid Jesus Kristus. Om vi inte har lyckats röra vid Gud, vad väntar vi på? Vid horisonten av detta år som nyss har börjat, låt oss tillåta oss att bli upplysta av Gud. Vi måste lägga undan alla hinder i vägen. Jesus kom inte för att döma oss, han har kommit för att rädda oss; han har

inte kommit för att anklaga oss, han har kommit för att älska oss.

Just då vi känner oss som sjuka, sårade syndare, är det oss som han söker för att bota. Under sitt jordeliv sade han: Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare (Luk 5:31–32). Vi bör låta Jesus upplysa oss, det är då vi kan röra honom, röra vid hans kött som manifesteras i våra bröders och systrars kroppar, speciellt de som lider.

Må det nya året som vi nu påbörjar vara en god anledning att låta Jesus upplysa oss, att följa Jesus exempel och erkänna de saker som vi inte borde ha gjort, minnas vad vi borde ha gjort men inte gjorde och – det viktigaste – besluta oss för att verkligen följa Jesus.

Kära bröder och systrar, Jesus, det sköra barnet som föddes i Betlehems portal, är Guds stora ord till världen, ljuset som lyser upp allt mörker.

Låt oss inte tillåta att det ordet är förgäves eller att ljuset släcks. Amen.

Diakon Lucas Cardona Eguizábal

TRETTONDEDAG JUL- EPIFANIA – HERRENS UPPENBARELSE 6 JANUARI 2025 – Matt 2:1–12

I BERÄTTELSEN OM DE VISE MÄNNEN, eller stjärntydarna som vi ibland kallar dem, är en berättelse som har fascinerat oss genom århundradena. Det ligger ett exotiskt skimmer över berättelsen. Stjärnan som visar vägen, de vise från Österlandet, äventyret i Jerusalem och ankomsten till barnet i Betlehem. Det känns nästan som en spännande saga.

Forskare har försökt identifiera stjärnan eller ljusfenomenet, men om vi fastnar i att bara analysera det yttre fenomenet riskerar vi att missa det viktigaste: stjärnans djupare innebörd. Stjärnan är mer än ett ljus på himlen. Stjärnan symboliserar det ljus som tänds inom oss när vi blir medvetna om vår längtan och söker vägledning i livet. Den representerar våra drömmar om att fylla tomrummet inom oss och finna en riktning där vi inte längre går vilse, eftersom vi har hittat vår Gud. När vi glömmar bort denna inre stjärna, eller till och med förnekar dess existens, riskerar vi att förlora vår själ.

På vägen till Betlehem stöter de vise männen på många hinder. De möter experterna och de lärda i Jerusalem – de som har sina böcker, sina modeller och sina hypoteser. De har många svar, och de har viktiga svar. Men på människans innersta och djupaste frågor har de inga svar att ge. Det enda de kan säga och hänvisa vidare är: Gå och sök.

Och sökandet är inte lätt. I vår värld, precis som i deras tid, finns det krafter som vill släcka stjärnans ljus, krafter som gör att det inte är möjligt att se Gud i det mänskliga, att upptäcka honom med våra ögon. Herodes är en bild av denna värld. Hans värld styrs av makt, rädsla och egenintresse. Där finns ingen plats för drömmar, ingen för stjärnor och definitivt ingen plats för Gud.

Men de vise männen låter sig inte stoppas. De fortsätter vidare. Deras väg börjar i nattens mörker, då man ännu inte kan se klart. Det enda man har att gå efter är denna stjärna som alltmer kommer att utvecklas till trons ljus. Den visar vägen genom natten, genom öknen, den leder på okända vägar, förbi hinder och rakt igenom livets svårigheter.

Och på denna väg konfronteras stjärntydarna med Herodes värld, precis som den troende människan gör. Herodes vill ta deras längtan ifrån dem. Herodes vill släcka deras stjärna och säga att allt det där de gör är bara löjligt. Samtidigt blir han inom sig rädd. Stjärntydarna ger sig inte, de fortsätter trots allt – för Gud är sådan att han vill låta sig finnas men han tränger sig inte på.

De vise männen söker efter en nyfödd kung, men i stället finner de ett barn och dess mor. Gud är här! De faller ner och hyllar honom. Längtan hade till slut hittat hem och nu börjar den underbara konsten som vi kan lära oss, att böja oss ner inför det lilla barnet, böja oss ner för det som är litet och fattigt och ändå och just där är tillvarons hela kärlek nedlagd. Här kan vi lära oss att Gud finns i detta enkla mänskliga liv helt och fullt.

Sådan är Gud att han vill låta sig finnas och vi finner honom där livet är som skörast. Här avslöjar han sig för oss, avslöjar sig som vår frälsare, som vårt livs djupaste och viktigaste innehåll. Honom får vi kalla för vår broder, hans Fader är också vår himmelske Fader och i honom får vi kallas Guds barn. Vi faller ned i tillbedjan inför honom som kommit till oss. Honom tar vi emot i den heliga kommunionen. I honom får vi ha vår glädje.

Texten talar också om att de vise männen hade olika gåvor med sig till barnet, myrra, rökelse och guld. Myrran betraktades som läkemedel mot sjukdom och smärta. Så får myrran representera vår kärlek och omtanke att inget ont må drabba oss i denna värld; rökelsen får representera vår önskan att vi må leva detta liv som en väldoft inför Gud; guldets får representera att vi aldrig skall glömma vår värdighet som Guds barn.

Det är sådana gudomliga gåvor vi kan ge varandra, myrra för att lindra lidandet; rökelse för att hjälpa varandra till att bli en väldoft av Gud; guld för att vi må erkänna och förstå det människovärde Gud skänkt oss genom sitt människoblivande. Det är vår väg att upptäcka Gud i vårt mänskliga liv. Det är vår väg till att bli sant mänskliga. Amen.

BARNENS JULFEST

»... DE VA INTE SANT, OCH DE VA INTE SANT ...«

Nä, julen varar inte »till påska«, som det står i den gamla julvisan. Men den varar åtminstone till söndagen efter Trettondagen. Därför är det gammal tradition i S:t Thomas församling att fira barnens julfest lördagen efter Trettondagen. Då dansar vi ut julen, efter att vi först tagit farväl av julkrubban i kyrkan. Traditionen har funnits med sedan församlingen hade sitt kapell på Råbygatan, där också dominikanerna bodde.

På eftermiddagen lördagen den 11 januari samlades ett 40-tal barn och föräldrar i Mariakapellet. Kyrkoherden, fader Grzegorz, ledde där samlingen vid julkrubban. Vi sjöng Stilla Natt och andra julpsalmer, lyssnade till Guds ord, bad tillsammans och betraktade

krubbans figurer.

Från Mariakapellet till församlingssalen blev det långdans och sedan dansades jullekar kring granen som stod mitt i församlingssalen. Istvan Ulvros ledde dansen och Valter Lundell stod för musiken med sin klarinett.

När alla dansat sig trötta, och »raketerna« skjutits upp, kläddes julgranen av och bars ut på gården. Så var den julen slut, men inte festen. Barn och vuxna fikade, och det hela avslutades med fiskdamm, med godispåsar för barnen.

Vi tackar pastoralrådet, som ansvarat för det hela, och ser fram emot nästa barnens julfest!

GH

JULMARKNADEN

DET HAR NU GÅTT NÅGRA MÅNADER sedan julmarknaden och det är dags för lite reflektioner.

Även i år var julmarknaden till vår stora glädje mycket välbesökt. Enligt serveringspersonal i kaféet var det en icke sinande ström med mat- och kaffesugna lundabor från det att vi öppnade kl. 10 till att vi stängde på eftermiddagen. Även i år hade ett nytt matinslag tillkommit: den arabiska gruppen serverade mat från sina respektive hemländer. Det fanns ett stort och spännande utbud av mat och dofter från olika delar av världen. Att församlingens medlemmar kommer från olika delar i världen märktes även på den rikliga och varierade kak-buffén.

Nytt för i år när det gäller försäljning var schalar, dukar och även gardiner. Detta var mycket uppskattat och det såldes mycket. Vår förhoppning är att det ska återkomma även till årets julmarknad i december. 2024 var ett gott fruktår och det syntes också i utbudet av sylt och marmelad.

Även i år gav julmarknaden ett mycket gott resultat, 104 000 kronor – så roligt!

Vi upplevde att det var väldigt god stämning både bland besökare och bland alla oss som på olika sätt var engagerade och arbetade med försäljning, servering och goda möten.

Julmarknaden hade inte varit möjlig att genomföra utan alla frivilliga insatser med bak, mat, hantverk och försäljning. Ett stort tack till alla er som på olika sätt hjälpt till. Detta är verkligen något som kräver en stor portion samarbete.

Här kommer lite funderingar och uppmaningar till er alla inför nästa julmarknad, december 2025:

- Det är stor efterfrågan på sylt/marmelad och bröd. Det säljer bra och vi behöver kunna erbjuda ännu mera.
- När det gäller hantverk från olika delar av världen skulle det också vara spännande att kunna erbjuda mer till försäljning. Med tanke på alla nationaliteter som finns i församlingen vore det säkert möjligt – och mycket välkommet.

Julmarknaden år 2023

Kom gärna med ytterligare förslag till vad som kan säljas.

Hälsningar och ett stort TACK!

Maria Tracz & Kristina Redegard

ÄSPÖGÅRDEN

PÅ VACKRA SÖDERSLÄTT, nära Sveriges sydligaste udde Smygehuk, ligger Äspögården. Den anrika prästgården, från mitten av 1800-talet, ligger i en park i den idylliska byn Äspö.

Idag är Äspögården en kristen reträtt- och kursgård som drivs av stiftelsen LOTS (Laurenti- och Theresa Stiftelsen) som vilar på katolsk grund och har en stor ekumenisk öppenhet.

Under många år fanns drömmen och visionen hos Lars och Eva Lindskog om att driva en reträttgård och år 2021 så förvärvades Äspögården som har 19 gästrum. Nu är verksamheten i full gång.

Visionen är att Äspögården ska vara en plats där människor får fördjupa sin tro, finna vila och rekreation till både ande, kropp och själ. Äspögården anordnar varje år egna reträtter med olika ledare och inriktningar, där gäster från alla kyrkofamiljer välkomnas i gemenskapen. Äspögården tar också gärna emot grupper och församlingar som vill komma och ordna egna reträtter för sina medlemmar – och njuta av maten och den härliga miljön.

Äspögården välkomnar dessutom företag och arbetsplatser, som vill lägga en konferens eller personaldagar på gården. Och på somrarna kan man bo på vårt Bed & Breakfast.

Äspögården är en unik plats för rekreation, reflektion och gemenskap.

Äspögården

Gästhuset

*Viktoria Nordén,
föreståndare*

Biskop Anders Arborelius i samtal med f.d. domkyrkokaplan Lena Sjöstrand om ekumenik i Äspö kyrka under böneveckan för kristen enhet.

Foto: Kristoffer Lignell

HELGEN 24–26 JANUARI träffades Sankt Thomas Unga Katoliker (STUK) på Bökebacksgården i natursköna Jonstorp för sitt första läger. Lägrrets tema var apologetik, alltså trons försvar. Utöver det präglades lägret även av att STUK i år firar sitt 10-årsjubileum som förening. Lägret kom att kännetecknades av två saker: den starka gemenskapen inom STUK samt skälen till vår tro och vårt engagemang inom kyrkan – vi samlas som ungdomsgrupp av en anledning.

Apologetik kan vara väldigt givande för ens katolska tro. Vi ungdomar lever idag i ett samhälle och en kultur där tron på Gud ofta blir ifrågasatt. Dessutom är vi som katoliker en minoritet i det svenska samhället, även bland de kristna. Att vara ung katolik i dagens Sverige är därför inte lätt, eftersom man ofta utsätts för utmanande argument eller förlöjligande. I detta sammanhang kan apologetiken fungera som en värdefull resurs, då den visar oss att vår tro inte är så dum och ologisk som vissa hävdar. Apologetiken visar att vi faktiskt har goda skäl att vara katoliker, den kan alltså bidra till att stärka vår tro. Utöver detta ser vi en ny trend i dagens Sverige, nämligen att intresset för kristendom och katolicism ökar. Rubrikerna om ökande medlemstal i kristna samfund kan inte ha undgått någon av oss. Dessutom ser vi ökat antal deltagare i församlingens kurs för icke-katoliker. Det finns alltså väldigt många personer i dagens samhälle som söker efter sanningen. Med tanke på att det finns så pass många sökande är det vår uppgift som

katoliker att ge svar till personer som kommer till oss med frågor. Apologetiken kan alltså hjälpa oss att fullfölja missionsuppdraget som Jesus gett oss alla.

Man måste alltså närma sig apologetiken på rätt sätt. Många ägnar sig åt att argumentera med representanter från andra kristna samfund och religioner eller ateister. Vår tro är betydligt mer än bara resonemang och argumentation; den måste präglas av bön, kärlek, hopp och andlig utveckling. Några av de mest framträdande apologeterna – både i nutid och i historien – t.ex: aposteln Paulus, kyrkofäderna, Thomas av Aquino, C. S. Lewis eller William Lane Craig hade inte varit framgångsrika apologeter om de inte samtidigt praktiserat sin kristna tro. Apologetik utan en utlevd tro är alltså meningslös. En annan risk är att många försöker ge logiska svar och förklaringar på allt, vilket är omöjligt eftersom det uttraderar mystiken ur kristendomen. Det budskap som vi ledare ville förmedla till lägrrets deltagare var alltså att apologetiken kan fungera som en viktig resurs inom tron, men den får inte bli en avgud.

På lägret hade vi tre föreläsningar som berörde ämnet trons försvar. Den första höll broder Pierre-Andre Mauduit OP och han talade om tron och filosofin, alltså hur vi med filosofins hjälp kan visa att tron är logisk och rationell. Här hamnade vår skyddspatron S:t Thomas av Aquino i fokus. Därefter samtalande jag med broder Pierre-Andre om tron och historien. Här diskuterade vi vil-

ka historiska belägg som finns för den kristna tron. Lägrets sista föreläsning hölls av Jakob Löndahl, professor i aerosolteknologi, och handlade om tron och naturvetenskapen. Ofta framställs katolsk tro och naturvetenskap som varandras motparter, men i själva verket finns det ingen motsättning. Många av de senaste naturvetenskapliga upptäckterna pekar snarare mot en intelligent skapare. Utöver föreläsningarna diskuterades ämnet apologetik under lägrets gång i form av diskussioner och workshops.

Lägret präglades dock i första hand av vår starka gemenskap. Genom mässfirande, sakramental tillbedjan med bikt och rosenkransbön fick vi möjligheten att utvecklas i tron tillsammans. Vi hade även flera sociala aktiviteter och ägnade oss åt sällskaps-spel, allsång, samtal och dans. För oss ledare var det även glädjan- de att se hur mycket alla hjälptes åt med att ta hand om lägergård- den och driva lägret framåt. Det var inte bara vi som ledare som kände ansvar för helgen, utan alla deltagare. Detta visar oss att vi tillsammans bildar en enhet, vi är på ett sätt en familj.

En av lägrets höjdpunkter var middagen och festen som ägde rum under lördagskvällen för att fira STUK:s 10-årsjubileum. Trots att ingen av oss som nu är aktiva var med från början blev vi berörda av att se hur pass mycket STUK utvecklats sedan förening- ens verksamhet startade på nytt år 2021, efter pandemin. Då var vi nöjda om en träff hade 10 deltagare; idag har vi vuxit och ut- vecklats så pass mycket att vi kan hålla ett eget läger med över 25 deltagare. Denna tillväxt av STUK handlar inte bara om ett ökat antal medlemmar, utan visar också att STUK bidragit till många andliga frukter. Med hjälp av STUK har många lyckats utveckla sitt

andliga liv, och vissa har tack vare denna gemenskap funnit en väg tillbaka till kyrkan. Middagen och festen var på så sätt en symbol för dessa andliga frukter. STUK är mycket mer än bara en organi- sation och vänskapsgrupp, gruppen är en del av kyrkan som hjäl- per ungdomar att fullfölja sin kallelse som kristna.

Avslutningsvis vill jag uppmana er som församling att be för STUK samt göra det ni kan för att stötta oss som ungdomsgrupp. Rekommendera STUK till barn och ungdomar i er närhet. Kom och stötta oss under våra kyrkkaffan och under julmarknaden. Vi har under dessa år byggt upp något väldigt meningsfullt som vi hopp- as ska kunna fortsätta. Många av oss som varit med sedan 2021 börjar röra oss mot andra kallelser än STUK. Av den anledningen behöver vi småningom efterträdare som kan hålla STUK:s eld vid liv.

Sankt Thomas av Aquino be för oss!

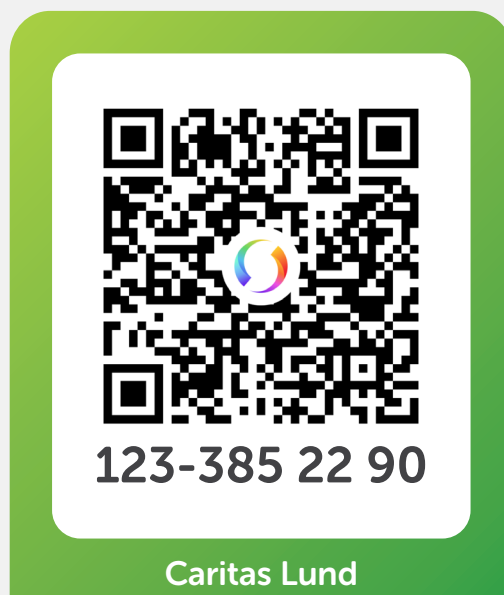

Alexander Persson,
ungdomskonsulent

DEN 24 FEBRUARI, PÅ TREÅRS DAGEN AV RYSSLANDS INVASION AV UKRAINA, anordnades »Ekumenisk kväll för Ukraina« i Lunds domkyrka. Hälften av kollekten skickas – via oss – vidare till våra två vänförsamlingar i landet och den andra hälften går till ett barnsjukhus i Kiev.

På Palmsöndagen den 13 april har vi årsmöte efter kyrkkaffet, som vi också ansvarar för. Alla är välkomna! Vi välkomnar gamla och nya medlemmar. Glöm inte att betala din medlemsavgift på 200 kr för att stödja vår verksamhet. Lättast kan du betala din medlemsavgift med Swish via QR-koden.

Axel Carlberg

STÖD CARITAS

Stöd gärna krigsdrabbade människor i Ukraina genom S:t Thomas Caritasgrupps insamlingar till våra vänförsamlingar i Ukraina:

Bankgiro 5549-7309

Swish 123 385 2290

Skriv »Ukraina« på din betalning

Läs om vårt projekt i Kenya på www.vattentankar-kenya.se

Om du vill bli medlem i Caritasgruppen, sätt in 200 kr och skriv »Medlemsavgift« på betalningen. Även din avgift går direkt till våra projekt.

Biskop Anders Arborelius OCD, *Inre bön – själens hälsa* (Veritas 2025).

Boken *Inre bön – själens hälsa* är liten till omfånget men rymmer en stor inre rikedom. Beakta undertiteln – inre bön kopplas till hälsa. Det finns i vår tid ett utbredd intresse för hälsa, vilket inte kan ha undgått författaren. Med sin bok påminner biskop Anders om en outhärlig men ofta försummad dimension av hälsan. »Vi behöver skolas i hoppets konst«, och »I skolan får man lära sig allt möjligt, ibland helt onödiga saker, men man får varken lära sig att leva eller dö«, observerar han. Därav behovet av inre bön.

Biskopen inbjuder läsaren till en upptäcktsfärd av den inre bönen genom tolv korta, välstrukturerade kapitel som naturligt hakar in i och bygger vidare på varandra. I en sömlös rörelse belyser de sitt ämne från olika perspektiv; texten kan liknas vid en vävnad vävd i ett stycke eller som en den inre bödens dyrbara pärla – allt på 124 sidor!

Bokens disposition inramar människans hela existens: från inledningskapitlet »Skapad för bön« vidare genom frälsningshistorien, Israels, Jesu och Marias bön, till »Dopets gåva«, »Andens vind« och kapitel som kopplar an till hans tidigare bok *Vardagsmystik*, »En dag i bön« och »Bön och arbete«, varefter boken mynnar ut i kapitlen: »I korsets skugga«, »System död« och »Ewig lovsång«. Sista kapitlet, »Herrens bön«, fungerar som en sammanfattning. Den inre bönen är »en bro från tid till evighet« och en dynamisk realitet och beskrivs som en »unik vandring« där en »djupt personlig relation till den levande Guden« växer fram.

Anslaget i boken är inbjudande och för mina tankar till Karl Rahners mystagogiska stil, i hans kortare meditativa böcker. Lyhört och inkännande ansluter sig biskop Anders till vår tids meningssökande människor: »Vi människor är underliga« [...] »Vi vet inte varför vi lever eller dör.« Den inre bönen tar sin början just där vi befinner oss, och kan födas fram »utan att jag riktigt märker det«. Ofta inflikas en rad från Psaltaren i textflödet på ett oväntat, men ofta välfunnet sätt. Till exempel i inledningskapitlet där biskop Anders konstaterar att goda och onda har samma anlag till bön: »Djupt inom oss, i vår inre helgedom finns det ett frö till bön. Du får säden att växa (Ps 65: 10).« Den sökande människans inre monolog är, menar författaren, vid närmare betraktelse, en dialog »eftersom vi väntar på ett svar«.

Stilen har en självklar, förtröstansfull enkelhet och rättframhet och tonen är både angelägen och lekfull. Stundom lyser en finurlig humor fram. Att be är relaterat till att le, intygar författaren. Moderna upplysta människor skrattar åt bibliska antropomorfismer som att »Gud själv syr snygga, slitstarka skinnkläder« i sin omsorg om Adam och Eva, men faktum är att även detta kan »hjälpa oss nutida människor att be en liten bön – och le roat – när vi drar på oss vår skinnjacka«.

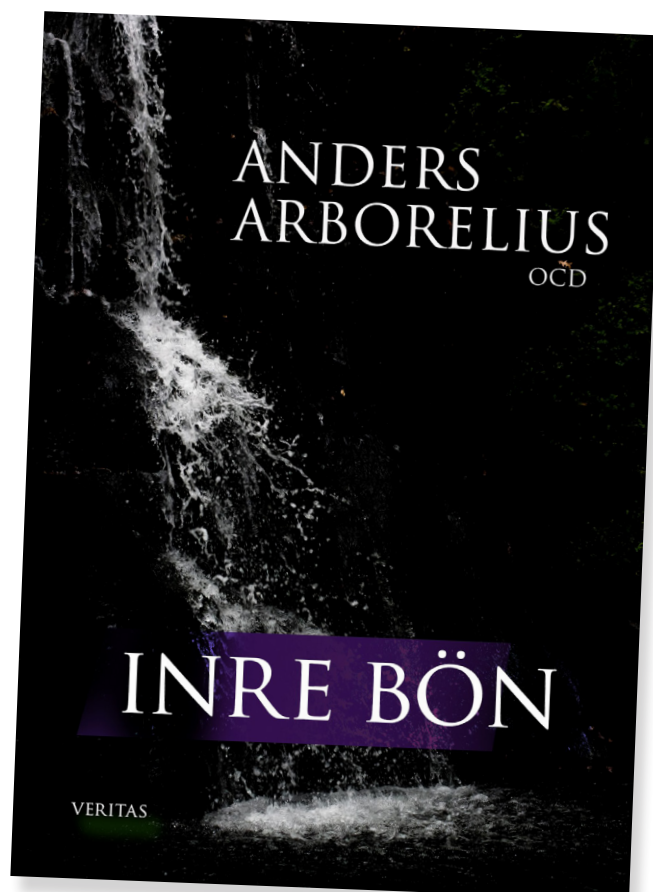
Citatet ovan exemplifierar en språklig lekfullhet som kännetecknar boken. Denna språkliga kreativitet manas fram av biskopens vilja att visa hur den inre bönen finns med i livets alla sammanhang: »Vi är ständig sedda, ja, bedda.« Vidare understryker biskop Anders

att inre bön drastiskt transformerar vårt ibland begränsade jordiska perspektiv: »Själva resan till skolan eller jobbet blir en del av vår jordiska pilgrimsfärd mot evigheten«.

Genom bokens olika kapitel varvas den levda bödens erfarenhet med en teologisk tolkning av kyrkans tro; genom den inre bönen belyses och klarnar trossanningar. Ett exempel finns i »I korsets skugga« där biskopen skriver att vi genom vår inre bön blir korsets medarbetare och det är »först då vi till fullo börjar förstå nödvändigheten av korsets mysterium.« En av bokens bärande insikter är: »Vi förvandlas genom att be«.

Det är välgörande, stärkande och uppbyggligt att läsa karmelitbroderns ord om den inre bönen, inte minst då författarens tillitsfulla förtröstan smittar av sig och sprider trons paradoxala glädje. I sista kapitlet läser vi: »Genom den inre bön som burit oss genom detta liv är vi förvånansvärt väl förberedda för mötet öga mot öga.« Vilken underbar utsaga – vi är förvånansvärt väl förberedda! I nästa vändning fortsätter han: »Vi har inte den blekaste aning«, för att sedan tryggt slå fast: »Det kommer att bli den största överraskning vi kan föreställa oss«.

Karl Steen

»DEN NICENSKA TRON« – ETT JUBILEUM

VARJE SÖNDAG SJUNGER ELLER LÄSER VI den nicenska trosbekännelsen i Högmässan: Credo in unum deum (»Jag tror på en enda Gud«). Att trosbekännelser är mycket gamla kan man utgå ifrån. Från första början har bekännelsen av tron föregått dopet, och senare även blivit en del av mässfirandet. Men varför »den nicenska trosbekännelsen«?

Ordet syftar på kyrkomötet i Nicaea år 325, som kejsare Konstantin den store sammankallade sedan förföljelsen av de kristna upphört i romarriket. Detta kyrkomöte kallas »det första ekumeniska konciliet«. I år firas 1700-årsjubileet av denna oerhört viktiga händelse i kyrkans historia.

»Ekumeniskt« är idag ett ord som står för samarbete mellan olika kristna kyrkor och strävan efter kristen enhet. Men det är en modern betydelse av ordet. När konciliet i Nicaea kallas ekumeniskt betyder det något annat. Ordet kommer från grekiskans *oikoumene*, som betyder »den bebodda världen«. I praktiken menade man det romerska imperiet eller den kända/civiliserade världen. Julevangeliets »hela världen« (Luk 2:1) är en översättning av *oikoumene*. Kejsare Konstantin sammankallade alltså världens alla biskopar till möte, något som aldrig tidigare skett eller varit möjligt.

I Nicaea fattade biskoparna många viktiga beslut. Det fanns konflikter och oenigheter i kyrkan som måste lösas. En praktisk sådan var tiden för påskfirandet. Ännu idag gäller den regel som fastställdes av Nicaea: påsken firas första söndagen efter första fullmånen efter vårdagjämningen. Den firas alltså tidsmässigt i nära anslutning till den judiska påsken, som alltid infaller på samma datum (14 Nisan). Men vi kristna firar på en söndag, Kristi uppståndelse-dag. Den skillnad som finns mellan östligt och västligt påskdatum har inget med Nicaea-mötets bestämmelse att göra, utan beror på övergången från den julianska till den gregorianska kalendern i väst i slutet av 1500-talet. Just i år firar dock alla kristna påsken på samma söndag.

En annan konflikt av stor betydelse gällde tron på Jesus. Att han är Messias /Kristus som dött och uppstått är grunden för vår tro. Men Paulus skriver också att *Han ägde Guds gestalt* (Fil 2:6). Han hade uppstigit till himmelen och satt sig på Guds högra sida (Ps 2 och 110). Han är Guds son, Ordet/Logos enligt Johannesevangeliet, den genom vilken Gud talat (Hebr 1).

Det fanns dock de som menade att Jesus Kristus ändå inte kunde vara Gud i samma mening som Fadern. Sonen var liksom »en skapad gud«, ett steg nedanför i den gudomliga hierarkin. Konciliet i Nicaea tog ställning mot Arius och de andra som menade så. Därmed fastslog konciliet att Sonen, Jesus Kristus, är »Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern«, ord som vi alltså upprepar varje söndag. Särskilt orden »av samma väsen som Fadern«, *consubstantialis Patri*, en översättning av grekiskans *homoousios to Patri* är för alltid förknippade med Nicaea. Med denna term och orden som föregår den fastslog konciliet tydligt bekännelsen till Kristi gudom. Och just

därför kallas trosbekännelsen »nicensk«.

Efter konciliet i Nicaea fortsatte dock kontroversen i kyrkan om hur man rätt bör tolka bekännelsen till Gud som Fader, Son och Ande. Med konciliet i Konstantinopel 381 var diskussionen i allt väsentligt avslutad. Och vid just detta kyrkomöte var det som »den nicenska trosbekännelsen« antogs av kyrkan i den fullständiga formulering som vi ännu använder. Bekännelsen är alltså från kyrkomötet i Konstantinopel 381, inte från Nicaea 325. Den kan dock med rätta kallas »nicensk«. Den övertog nämligen de viktigaste formuleringarna om Kristi gudom från Nicaea, särskilt »av samma väsen som Fadern«. Och detta beslut i Nicaea 325 var så avgörande och viktigt för tron att varje rätt bekännelse till Jesus som Guds Son kan kallas »nicensk«.

När vi läser eller sjunger »den nicenska trosbekännelsen« kan vi med tacksamhet tänka på hur kyrkan för 1700 år sedan på koncilierna i Nicaea och Konstantinopel försvarade och bekände tron på Jesus, Guds Son.

GH

Ikon av det ekumeniska konciliet i Nicaea år 325.

DET EKUMENISKA JUBILEUMSÅRET 2025

ATT VÅR KYRKA FIRAR JUBELÅR I HERRENS ÅR 2025 vet nog de flesta katoliker. Att den samlade kristenheten i Sverige samtidigt firar ett viktigt ekumeniskt jubileum, är troligen inte lika känt. Vad gäller då detta? Flera saker faktiskt. För 1700 år sedan ägde det stora kyrkomötet i Nicaea rum. År 1925 ägde det första stora ekumeniska mötet i Sverige rum i Stockholm, på initiativ av Svenska kyrkans ärkebiskop Nathan Söderblom. För 250 år sedan tilläts judiska bekännare i Sverige utöva sin tro.

Det ekumeniska livet i Lund präglas dels av Lunds kristna råds arbete, dels av den särskilda samverkan mellan vår församling och Lunds domkyrkoförsamling. Hösten 2016 besökte påven Franciskus Lund, så också Lutherska världsförbundets ledning. Mötet, kallat »Från konflikt till gemenskap«, blev starten till en fördjupad kontakt mellan katoliker och protestanter i Lund. Söndagen före påvebesöket vandrande vi katoliker i procession efter mässan till domkyrkan. Det varma mottagande vi fick när vi tågade in i kyrkan vid slutet av

deras högmässa har många vittnat om som en underbar påminnelse om att vi alla är (eller borde vara) ett i Kristus. Från hösten 2018 och ett år framöver var S:t Thomas kyrka stängd för ombyggnad. Under det året var vi gäster i domkyrkan, varje söndag firades katolsk mässa där. Detta ledde till att vänskapen fördjupades ytterligare. Vi började be vesper tillsammans, alternerande mellan S:t Thomas kyrka och domkyrkan. Dessa pågår fortfarande. Under ett antal år har vi också firat gemensam långfredagsliturgi i domkyrkan, huvudsakligen enligt katolska kyrkans ordning.

Jubelåret 2025 har som tema HOPP och »hoppets pilgrimer«. Låt oss hoppas och be att inte enbart splittringen i världen ska bytas till enhet, utan också att kyrkan efter hundratals år av splittring och konflikt måtte kunna enas till fullo.

Lave Regnéll

EKUMENISKA HÄNDELSE I LUND

Jubileumsåret världen 2025 – Tid för Guds fred

1 MARS

18:00 Ekumenisk vesper i S:t Thomas

14 MARS

17:00 Ekumenisk bön för vår stad.
Lunds Domkyrka, sjuarmade ljusstakens kapell

18 MARS

18:00 Årsmöte, Lunds kristna råd. Allhelgonagården

24 MARS

Pilgrimsvandring på biskop Oscar Romeros minnesdag

5 APRIL

18:00 Ekumenisk vesper i Lunds Domkyrka

18 APRIL

Långfredagsvandring mellan stadens kyrkor.
Program kommer senare.

2-4 MAJ

Marienwallfahrt. S:t Thomas församling och Lunds domkyrkoförsamling är inbjudna av kyrkorna i Stralsund att delta. Information kan fås av pilgrimspräst Magnus Malmgren: magnus.malmgren@svenskakyrkan.se

3 MAJ

18:00 Ekumenisk vesper i S:t Thomas

LÖRDAG 4 JANUARI

17:00 Vigiliemässa

VECKA 23, VECKAN FÖRE PINGST

Bön i pingstnovenan hos dominikanbröderna på Sandgatan.

16 MAJ

17:00 Ekumenisk bön för vår stad.
Lunds Domkyrka, dopkappellet

6 JUNI

Dag i stillhet hos dominikansystrarna i Rögle kloster.

7 JUNI

Efm. »Olika perspektiv på den Helige Ande«. Pingstkyrkan.
Mer information senare.

18:00 Ekumenisk vesper i Lund Domkyrka, följt av bönevaka till senast kl. 21.00.

PÅSKDATUM

I ÅR 2025 SAMMANFALLER DATUM FÖR PÅSKFIRANDET i öst och väst, men de flesta år är det inte så.

Skillnaden i påskdatum mellan de östliga (ortodoxa) kyrkorna och de övriga beror primärt på att de förra behållit den julianska kalendern, medan västerlandet från 1582 successivt gick över till den gregorianska. Sedan kyrkomötet i Nicea 325 firar alla kristna påsk första söndagen efter första fullmånen efter vårdagjämningen, dock alltid efter den 21 mars. Eftersom den Julianska kalendern för närvarande är 13 dagar efter den gregorianska firar de ortodoxa i praktiken påsk tidigast 4 april.

Frågan kompliceras också av olika under antiken utarbetade sätt att beräkna fullmånens inträffande i anslutning till vårdagjämningen. Det är därför inte den astronomiska fullmånen som styr utan den "ecklesiastiska". Dessutom måste påsk enligt östkyrklig tradition firas efter den judiska, vars datum ju varierar kraftigt från år till år.

Det kristna påskdatum ansluter till den judiska påsk som infaller den 14:e i vårmånaden Nisan. Under antiken uppkom olika sätt att i förväg beräkna påskdatum i anslutning till fullmånen. Konciliet i Nicea 325 anslöt sig till det sätt att beräkna påskdatum som användes i Alexandria och Rom.

Det finns och har funnits många förslag om att öst och väst skulle enas om ett gemensamt påskdatum. Så t ex har det föreslagits att påsk alltid skulle firas första söndagen i april. Ännu har dock ingen enighet uppnåtts. Man kan också undra om regeringar och stater är villiga att genomföra en kalenderreform bara för att kyrkorna enas. De flesta stater är ju idag sekulära, även om kalendern vilar på kristen tradition.

GH

Foto: Kristoffer Lignell

DE HELIGA TRE PÅSKDAGARNA

17 APRIL

SKÄRTORSDAGEN

19:00 Skärtorsdagens mässa
Vaka till 22:00

FREDAG 18 APRIL

LÅNGFREDAGEN – HERRENS LIDANDE OCH DÖD

15:00 Herrens lidande och död

LÖRDAG 19 APRIL

21:00 Påskvaka
(Möjlighet till matvälsignelse efter mässan)

SÖNDAG 20 APRIL

PÅSKDAGEN – KRISTI UPPSTÅNDELSE

11:00 Högmässa

MÅNDAG 21 APRIL

ANNANDAG PÅSK

11:00 Högmässa

Korsvägen på fredagar efter mässan kl. 18:00 under fastetiden.

Matvälsignelse på polska lördagen den 19 april
kl. 11:00, 11:30, 12:00.

UR KYRKBÖCKERNA

DOP

2024

Edda Miriam Zapata Antonsson

Lydia Goitom

Ezra James Haney

Adam Gniot Delcarreon

Mindy Valter Dissanayake

Ken Valter Dissanayake

Dino Lucas Cardona

Elana Simon

2025

Alessa Azar

BEGRAVNING/AVLIDNA

2024

Belise Asabimana

Ingeborg Helander

Ilona Simec

Marco Ricci

2025

Esmeralda Castillo Galeas

Gunilla Bergh

Michelle Piganiol

Carl-Gustav Montigny

UPPTAGNA I KYRKANS FULLA GEMENSKAP

Ola Christian Svensson

FRÅN PASTORALRÅDET

Det blir fastlagsfest med fastlagsbullar och överraskningar vid kyrkkaffet efter 11-mässan söndagen den 2 mars.

Medlemmar från församlingen har deltagit i möte för att bilda en ekumenisk förening för svenska Camino de Santiago-pilgrimer.

Några medlemmar ur pastoralrådet har börjat en studiecirkel om den nya församlingsordningen. Även icke-rådsmedlemmar deltar i

cirkeln.

De båda råden håller i februari gemensamt möte. Något som berör båda råden är planering inför vårens församlingsmöte.

Gemensam storstädning under fastan. Mer information kommer.

Rådets protokoll anslås alltid på anslagstavlan.

Föräldraledarskap
inspirationsträffar

Söndagar efter Familjemässan

- 9 februari. Aktivt ledarskap. Vad styr vårt ledarskap? Övning - min kompass
- 23 februari. Ledarstilar. Ledarstilen påverkar. Föräldraskapets hörnstenar.
- 23 mars. Kommunikation: nyckel till förståelse.
- 6 april. Andligt ledarskap: vägleda med visdom.

 Beatriz Granda
Familjecoach och pedagog

www.glada-familjer.se
0708285323

Ekumenisk vesper

i Lunds domkyrka och
St. Thomas katolska kyrka

1 februari 18.00 i Domkyrkan
1 mars 18.00 i St. Thomas
5 april 18.00 i Domkyrkan
3 maj 18.00 i St. Thomas
7 juni 18.00 i Domkyrkan,
med bönevaka efter vespren

Varmt välkommen!

 Svenska kyrkan | Lund St. Thomas
Katolsk församling i Lund

FASTERETRÄTT
21-22 MARS 2025

Fastereträtt med p. Ulf Jonsson SJ
äger rum i församlingen
den 21-22 mars.
Mer information kommer.

VIKTIGA DATUM

6-8 MARS

Reträtt på polska

29 APRIL

Första kommunion

8 JUNI

Konfirmation

B

Returadress: Sankt Thomas av Aquino församling
Lilla Algatan 8, 22350 Lund

Kyrkoherde

f. Grzegorz Janski

046-14 06 15 / grzegorz.janski@katolskakyrkan.se

Kaplan

fr. Henrik Alberius OP

073-572 30 57 / henrik.alberius@katolskakyrkan.se

Emeritus

fr. Anders Piltz OP

anders.piltz@klass.lu.se

Diakon

Staffan Gerdmar

073-960 03 67 / staffan.gerdmar@katolskakyrkan.se

Diakon

Lucas Cardona-Eguizabal

lucas.cardonae@gmail.com

Diakon

Lars Lindskog

lars.lindskog@katolskakyrkan.se

Husmor

Vilma Zelaya

0725-189 809 lund.husmor@katolskakyrkan.se

Ungdomsledare

Alexander Persson & Stefan Urniaz

0721-505 734 lund.ungdom@katolskakyrkan.se

**ORDINARIE GUDSTJÄNSTLIV I SANKT THOMAS
AV AQUINO FÖRSAMLING I LUND**

Tisdag: bikt 17.00; barmhärtighetens rosenkrans 17.15; mässa 18.00

Onsdag: rosenkransbön 17.15; mässa 18.00

Fredag: mässa 18.00

Lördag: vigiliemässa 17.00

Söndag: familjehögmässa 09.00; högmässa 11.00; Mass in English 18.00

Mässor på spanska, polska, gheez och andra språk, se www.stthomas.se

Sakramental tillbedjan första fredagen i månaden 17.00

Mässor i dominikanernas kapell Sandgatan 8: se www.dominikan.nu

Bikt: tisdagar 17.00–17.45 eller efter överenskommelse med präst |

Confessions: Tuesday 17.00–17.45 or by appointment with priest

Avvikelser kan förekomma vid helger eller sjukdom

TÄNK PÅ FÖRSAMLINGENS EKONOMI!

Swisha din gåva/kollekt till: 1236 152 151

Bankgiro 696-0660

För betalningar från utlandet: Iban SE345000000056241012002

BIC ESSESESS.

Blankett för autogiro finns i vapenhuset och på expeditionen.

123-615 21 51

St Thomas Församling**Sankt Thomas av Aquino församling**

Lilla Algatan 8, 22350 Lund

lund@katolska kyrkan.se

www.stthomas.se

Expedition: öppen vardagar kl. 10.00–12.00

Telefon: 046-14 06 15